

Witsa mo peåst årra, ja årgo tehko tem-
ma Karristaminne mulle mitte Hirni. —

S. 357. Job öppetas, mis üks waene
Innimenne ommas Håddas peab teggema,
kui Jummal Koormat peale panned; ta
üttles: Mo Hingel tulleb jo Tüddimus mo
Ellust, agga ma tahhan omma Kaebdust
jälle jättä; ma tahhan räkida Gehowa ette
ommas Hinge Ribbedusses, ja öölda: är-
ja moista mind mitte hulfa, oh Jummal;
anna teada, mikspärrast sa minno was to
ni korrivasse waidled? On se hea so Me-
lest, kui sa liga teed, kui sa põlgad omma
Kätte Edd, ja Õolatte Nou heaks kidad,
kui sa keik mo Õlle ohto õllesotsid, ja mo
Patto taftanouad: se on sulle teada, et
ma ööl ei olle.

S. 358. Sinno Käed, oh Jummal, on
mind sure Holega walmistand ja mind tei-
nud, ja nüüd nelad sa otse mind årra! Et
mõtle, et sa mind oled teinud; Nahha ja
Lih-

Eihhaga oled sinna mind Patnud, ja Lü-
fontide ja Goontega oled sa mind ühte-
pannud; Eks ja Head oled sa mulle teinud,
ja sinno Üllewataminne hojab minno Wai-
mo. Sago sulle fest k. l, et ma jo osten
Håbbiks ja Maeur's sanud, ja mata mo
Billetusse peale, fest se kasvab surets.
Mikspärrast oled sa mind lastnud Silmale
sündida; oh, et ma olleksin Hinge heitnud,
enne kui ühhagi Silm mind oliks nähhä
sanund, siis olleksin ma nenda, kui pollets
ma ellades olinud, kui ollek inind Emma-
Ghhust Hauda widud. Eks mo Päivi
olle pissut, sepärrast anna Nahho, et ma
woitsin nattoke jälle kerkitoda, ennego ma
Pimedusse ja Gurma Varjo Male läb-
hen!

S. 359. Müüd puhkes se kolmas Jobi
Eabbradest, Cowar Niman! (S. 348.) rä-
fima; sa Giidu sai wagga täis Jobi
wagga Konnéde peale; ta sai ka Jobi
Koh-